

Heidelibellen

Heidelibellen zijn kleine, gedrongen 'echte' libellen (dus geen juffers), die vaak zittend in de vegetatie of op de grond te vinden zijn, ook ver van het water. Ze hebben, ondanks hun naam, geen bijzondere binding aan heidegebieden. Volwassen en dus uitgekleurde mannetjes van de meeste soorten hebben een rood achterlijf. Vrouwjes en jonge mannetjes van de heidelibellen zijn altijd geelbruin van kleur.

Herkenning van de drie algemene heidelibellen

pootkleur zwart?

- < ja —————> bloedrode heidelibel
< nee, met lichte (gele of bruinige) banen: ga verder naar 'hangsnor'.

hangsnor?

- < ja, en vrouwtje heeft spitse legboor —————> steenrode heidelibel
< nee, en vrouwtje heeft stompe legboor —————> bruinrode heidelibel

bloedrode heidelibel

steenrode heidelibel

bruinrode heidelibel

spitse legboor

stompe legboor

Zes minder algemene heidelibellen

geelvlekheidelibel

De grote vierkante gele vlek aan de vleugelbasis en de zwarte zijkant van het achterlijf zijn kenmerkend.

zwervende heidelibel

Heeft blauwe onderkant van de ogen, oranjerode aders in de vleugel en vaak witte banden op het borststuk waardoor hij een vrij bonte indruk maakt.

kempense heidelibel

Lijkt op de bloedrode heidelibel, maar heeft een afgeplat achterlijf met druppelvormige zwarte vlekjes en een oranje randje.

zuidelijke heidelibel

Als de bruinrode en steenrode heidelibel, maar heeft vrijwel geen tekening op de zijkant van het borststuk, alleen enkele losse vlekjes.

zwarte heidelibel

Volwassen mannetje helemaal zwart, anders op het borststuk een zwarte band met drie gele vlekjes

bandheidelibel

Zowel mannetjes als vrouwtjes hebben duidelijk een donkere band op de vleugels.

Heidelibellen herkennen

